

[Aksel Larsen.]

ud fra det Grundlag. (*Boeck-Hansen*: Det har jeg heller ikke gjort). Det er muligt, at jeg har misopfattet, hvad det ærede Medlem sagde, men saa maa man undskylde mig, for med den Optraeden, det ærede Medlem er i Stand til at udvise her fra Talerstolen, er det ikke altid let at blive klar over, hvor det ærede Medlem vil hen.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen søger at motivere den *usle* Løn — det er det ærede Medlems eget Udtryk — med, at Regeringen nu ikke under Landbruget et Vederlag for dets Arbejde, og siger videre, at man skal skabe bedre Kaar for dem, der er daarligt stillede i det private Erhvervsliv. Ja, hvad dette sidste angaar, er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem. Man bør skabe bedre Kaar for dem, der er daarligt stillede i det private Erhvervsliv, nemlig Lønarbejderne, men dem interesserer det ærede Medlem sig mindst af alle for, og i dette Tilfælde synes han endda at være hildet i de Misforstaaelser, vi tidligere har diskuteret, til Trods for at det er ganske indlysende for enhver, at Landbrugets Arbejdere har betydeligt uslere Kaar end Landbrugets Arbejdsgivere.

Ja, det er de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre. Den Stilling, jeg tog i min første Tale, har jeg ikke set nogen Grund til at ændre. Vi vil altsaa ved Afstemningen over Ændringsforslagene stemme, som jeg har angivet, og derefter lade vor Stilling med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse af Lovforslaget diktere af Forholdene, som de er blevet efter Afstemningen over Ændringsforslagene.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (*Einer-Jensen*): Maa jeg først sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at de Udregninger vedrørende de Beløb, Venstres Forslag gaar ud paa at yde de arbejdsløse for det Arbejde, de efter Venstres Forslag tvangsættes til, som jeg er fremkommet med, er rigtige. De bygger paa de Understøttelsessatser, som de Medlemmer har i den Arbejdsløsheds-kasse, under hvilken det Arbejdsomraade, som Loven omfatter, henhører. Efter dette faar en arbejdsløs mellem 2 og 3 Kr. mere om Ugen end Understøttelsen for at arbejde i 48 Timer, og for det skal han købe Arbejdstøj. Det ærede Medlem stod før og sagde, at der staar i Loven, at han faar

Arbejdstøj, men det, der staar i Loven, er, at de faar *særligt* Arbejdstøj. Hvis han skal beskæftiges ved særligt Arbejde, kan han faa det, og saa er det endda ikke givet, men han kan eventuelt faa det. Endvidere maa jeg sige til det ærede Medlem, at det, han gør her, er at give dem, han tvangs-sætter paa Arbejde, mindre for at udføre Arbejdet, naar de er Medlemmer af en Arbejdsløsheds-kasse, end de andre faar. Det ærede Medlem vil endvidere paastaa, at det, vi vil, er ogsaa Tvangsarbejde. Nej, vi vil yde de arbejdsløse tariffmæssig Løn — og saa tror jeg paa, at der ikke er nogen, der vil nægte at tage dette Arbejde; de gaar alle sammen med Glæde hen og tager Arbejdet —, medens Venstres Forslag gaar ud paa Tvangsarbejde til en Betaling af 30 Øre i Timen. Det er Modsætningen mellem os og Venstre. Det, tror jeg, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skal tage med i sine Overvejelser. Han har ikke tænkt det helt igennem.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der jo immer kræver Oplysninger — han er jo næsten umættelig til at kræve Oplysninger —, skal jeg sige, at det, det gælder om, er at faa Forslaget gennemført og faa Arbejde sat i Gang. Jeg faar næsten Indtryk af, at det ærede Medlem, siden han stadig kommer med Krav om Oplysninger, ikke har den samme gode Vilje som vi til at faa Arbejde igangsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at denne Lov omfatter jo ikke noget bestemt Arbejdsomraade. (Afbrudelse). Det staar der ikke noget om i Loven. Den gælder alle, som har været arbejdsløse, og de Kontingenter, der skal udbetales i Henhold til Arbejdsløshedsloven, er op til 3—4 Kr. henholdsvis for Ikke-Forsørgere og Forsørgere. Med Hensyn til den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen gjorde om Kontingenter, vil jeg sige, at jeg skal ikke være uvillig til at forhandle, og jeg tænker ogsaa, jeg kan faa mit Parti til at indrømme, at de skal være fri for at betale Kontingenter, medens de er beskæftiget ved det Arbejde, hvis det er almindeligt, at de er fri, medens de faar Understøttelse.

Dernæst vil jeg gerne med Hensyn til det særlige Tøj sige, at jeg gaar ud fra,